

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Zbigniew Makarewicz (sprawozdawca)
Sędziowie:	SA Barbara du Château SA Andrzej Kaczmarek
Protokolant	sekr. sąd. Agnieszka Muszyńska

przy udziale Leopolda Piętala prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2014 r.

sprawy **M. W.**

oskarżonego z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 11 kwietnia 2014 r., sygn. akt II K 4/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) M. W. uznaje za winnego tego, że w okresie od lata 2013r. daty bliżej nieustalonej do 17 października 2013r. we W., gm. M., w pow. (...), w woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uprawiał jedną roślinę konopi innych niż włókniste, a następnie po jej ścięciu poprzez wysuszenie wytworzył z niej środki odurzające w postaci 18,503 grama marihuany, tj. popełnienia czynu z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. ;

2) za podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności i grzywny przyjmuje art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. oraz w zw. z art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k.;

3) zasądza od oskarżonego M. W. na rzecz Skarbu Państwa 600 (sześćset) zł opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. Ł. Kancelaria Adwokacka w L. 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 758 (siedemset pięćdziesiąt osiem) zł wydatków poniesionych w II instancji.

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od lata 2013 roku daty bliżej nieustalonej do 17 października 2013 roku we W., gm. M., w pow. (...), w woj. (...), wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste, która to uprawa mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi, a następnie po zebraniu wyhodowanych roślin i ich ususzeniu, wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wytworzył z nich środki odurzające w postaci 18,503 grama marihuany co stanowi znaczną ilość, pozwalającą na co najmniej 74-ro krotną porcję niezbędną dla wywołania odurzenia,

tj. o czyn z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.nr 179, poz. 1485 z 2005 r.) w zb. z art. 63 ust. 3 cytowanej ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oskarżonego M. W. uznał za winnego tego, że:

I. w okresie od lata 2013 roku daty bliżej nieustalonej do 17 października 2013 roku we W., gm. M., w pow. (...), w woj. (...), działając ze z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy uprawiał jedną roślinę konopi innych niż włókniste, a następnie po jej zebraniu, wbrew przepisom ustawy, poprzez wysuszenie wytworzył z niej środki odurzające w postaci 18,503 grama marihuany, co stanowi występki z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. 2012. 124 ze zm.) w zb. z art. 63 ust. 1 tej ustawy w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie tych przepisów skazał go i na podstawie art. 53 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wobec niego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 4 (czterech) lat,

III. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 100 (sto) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 15 (piętnaście) zł,

IV. na podstawie art. 70 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec M. W. środek karny w postaci przepadku suszu konopi o łącznej masie 17,814 g oraz głównych łodyg konopi o masie 11,214 g, przechowywanych w Wojewódzkim Magazynie (...) w R. wg wykazu dowodów nr II/882/13,

V. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył M. W. na poczet czterech stawek dziennych grzywny zatrzymanie w dniach 17-18 października 2013 r.,

VIII. zasądził od M. W. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 450 zł oraz przypadające na niego wydatki postępowania w kwocie 981,81 zł.

Prokurator na podstawie art. 425 § 1 i 2 i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego M. W.

w całości w stosunku do jego osoby i na podstawie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 3 kpk zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na treść orzeczenia polegający na niezasadnym, niezgodnym z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego wniosku wypowiedzianym przez Sąd I instancji, że oskarżony M. W. uprawiając konopie inne niż włókniste nie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, podczas gdy doświadczenie życiowe wskazuje w sposób oczywisty, że działania takie jak w przypadku oskarżonego wbrew jego nielogicznym twierdzeniom miało na celu osiągnięcie takich korzyści, choćby przez uniknięcie wydatku na zakup marihuany, zaś powyższe błędne rozumowanie Sądu doprowadziło do zastosowania błędnej kwalifikacji czynu i tym samym niewłaściwego orzeczenia o karze.

Podnosząc powyższe zarzuty na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku odnośnie czynu zarzucanego M. W. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zarzut apelacji jest w pełni zasadny.

Skarżący trafnie podnosi, że sąd I instancji przyjmując, iż nie ma możliwości przypisania M. W. działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, dokonał błędnych ustaleń w sprawie.

Nie negując dążenia sądu do dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie należy stwierdzić, że bezkrytycznie przyjął on za wiarygodne twierdzenia oskarżonego, że podjął się on uprawy konopi indyjskich z ciekawości.

Sąd nie skonkretyzował na czym ta ciekawość miałaby polegać.

W praktyce życiowej z ciekawości ogląda się zdjęcia, obrazy lub inne przedmioty czy budowle. Natomiast trudno nazwać ciekawością podejmowanie szeregu czynności sprawczych związanych z sadzeniem i pielęgnowaniem wzrostu konopi, z których uzyskuje się marihuanę.

Oskarżony przyznał, że roślinę konopi uprawiał w pomieszczeniu gospodarczym – w „dojarni”. Natomiast z zeznań funkcjonariuszy policji, którzy brali udział w przeszukaniu tych pomieszczeń: M. O. (k.113v-114v), M. K. (k.122v-123) i D. K.

(k.135v-136) wynika, że w pomieszczeniu tym znajdował się regał – prowizoryczna szafa drewniana przystosowana do uprawy konopi. Nadto znajdował się tam katalog roślin konopi indyjskich.

Oskarżony przyznał, że interesował się uprawą konopi i w internecie zamówił nasiona.

Powyższe jednoznacznie świadczy, że oskarżony podjął szereg czynności aby uzyskać marihuanę „chodziło mi o marihuanę” (k.111v).

Kupując marihuanę oskarżony zmuszony byłby do wydania pewnej kwoty pieniężnej. W ten sposób zmniejszyłby swoje środki materialne. Natomiast uprawiając konopie oskarżony chciał zapobiec uszczupleniom materialnym. W ten sposób zgodnie ze stanowiskiem doktryny i judykatury oskarżony popełnił przestępstwo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w ten sposób wyczerpał dyspozycję art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Dążąc do uzyskania marihuany oskarżony swoje działania podejmował również w celu uzyskania korzyści osobistej.

Korzyścią osobistą zgodnie ze stanowiskiem wymienionej doktryny i judykatury jest jakiegokolwiek „przysporzenie”, które nie ma wartości ekonomicznej.

Palenie marihuany powoduje stan odurzenia, który uzyskują narkomani. Uzyskanie stanu odurzenia jest więc korzyścią osobistą, która nie ma wartości ekonomicznej.

Reasumując należy stwierdzić, że sprawca uprawiając konopie indyjskie (*Cannabis Indicae*) w celu uzyskania marihuany popełnia przestępstwo w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej.

Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny rozpoznając sprawę niniejszą w granicach środka odwoławczego, zgodnie z art. 433 § 1 kpk, zmienił zaskarżony wyrok w zakresie opisu przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikacji prawnej i podstawy wymiaru kary. Sąd Apelacyjny zważył, że przy uwzględnieniu czynności sprawczych, oskarżonego można uznać za „początkującego” przestępcę z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i nie zachodzą przesłanki uzasadniające wymierzenie wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Z tego względu stosując nadzwyczajne złagodzenie kary Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy orzeczoną wobec niego karę przez sąd I instancji.

Uwzględniając omówione okoliczności Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

Orzeczenie odnośnie kosztów sądowych uzasadniają przepisy art. 627 kpk oraz art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.